

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordininariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Ad part. 4. Quæst. 11. Additio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](#)

Ad Quæst. 5. part. 4. Additio.

Regulam, quod electi in concordia, si sint immediatè Papæ subjecti, & ultra montes constituti, possunt administrare ante habitam confirmationem. Restringe primò, ut procedat ratiùm in electis, non etiam in provisis à Papa ante habitas litteras sive Bullas suæ provisionis, quamvis enim pronunciatus per Papam in Consistorio etiam ante levatas Bullas sit verus Prælatus, cum litteræ non sint de substantia gratiæ. *Felin. in cap. eam te num. 2. vers. 1. cave de rescripto. Sarnen. in reg. de infirm. q. 1. vers. 1. nam considerandum.* Attamen cum sic promoti aliter de sua promotione c. xxi esse non possint quān per inspectionem Bullarum, vix careret periculo eodem ad simplices curialium sive agentium missivas de provisione testificantes administrationi felse ingerere ut not. *Fagnan. in cap. nihil. num. 31. de elect.*

Restringe secundò, ut nec electi in concordia possint ante confirmationem administrare, quandò in illa provincia adest Legatus Sedis Apostolica, idque non obstante quāvis contraria consuetudine. *Idem Fagnan. in d. c. nihil. n. 19. vers. limitatio. Ego in c. cum venerabilis n. 14. de consuetud.*

Ad part. 4. Quæst. II. Additio.

Hoc loco conjungenda sunt illa, quæ infra hac eadem parte 4. q. 42. & duabus sequentibus satis dubiè scripti. D. Autor circa susceptionem Ordinum & cæterorum pontificalium per exemptos faciendam, nec non de concedendis dimissoriis, de quibus omnibus teneat certam Conc. Trid, determinationem *seff. 23.* de reform. è. 10. ubi statuit Abbates aliosque Prælatos quantumcumque exemptos, etiā nullius diæcesis sint, neque consequenter eisdem dimissoriis concedere, sed hæc omnia pertinere ad ipsum Episcopum, intra cuius diæcesis fines loca sic exempta vel nullius diæcesis ex stere dicuntur. *Rot. coram Seraph. dec. 985. per tot. & de hac re vid Tam- busin. de jure Abb. tom. 3. diff. 5. q. 11. n. 70. Azor. inst. moral. tom. 1. l. 12. c. 20. q. 7. & tom. 2. l. 3. c. 48. q. 15. & ab his allegat. per Barbo. ad d. c. 10. seff. 23.*

Amplia i. quod hæc decisio procedit etiam quoad Prælatos habentes omnimo- dam jurisdictionem in clerum & populum, etiam si extra fines ejusdemque diæcesis esse dicantur, quia hoc casu jus ordinandi & dimissoriis concedendi spectabit ad Epi-

Episcopum vicinorem, ad quem ex eodem Concilio spectat visitatio jure delegata plenè. Fagnan. in cap. significasti num. 12. & seqq. de offic. archidiac. & in cap. nullius ait 10. de paroch.

Amplia 2. Ut quamvis Abbas exemptus simul sit Episcopus alterius loci, tamen non posset ordinare subditos suos ratione Abbatiae, quia eos ordinaret ut Abbatia, id ut Episcopus. Fagnan. in d.c. significasti n. 30. de offic. archidiac.

Amplia 3. Quod quamvis Praelati exempti subditis suis regularibus politi dimissorias concedere, debent tamen illas dirigere ad Episcopum diocesanum, vel si sunt extra fines cuiuscunque diocesis, ad vicinorem. Fagnan. in cap. cum omn. 15. § 16. de prescript. Barbofa ad Concil. d.c. 10. sess. 23. num. 11. & de offic. Episc. par. 4. leg. 7. num. 18.

Limitantur hæc omnia in illis exemptis, qui speciali privilegio possunt Episcopalia à quo cunque maluerint Episcopo recipere, de quibus vid. Rot. coram Burch. 1594. num. 9. & 10.

DECISO XCVIII.

De facultate quam habent Abbates ordinandi subditos suos, eidemque dimissorias concedendi, & de restrictione hujus facultatis per sac. Concilium Trident. facta.

Illustriss. Seraphino.

Dubium sacræ Congregationis Concilii.

Luna 27. Aprilis 1592.

S U M M A R I U M.

1. Abbates regulares hodie non possunt torsuram & ordines minores conferre personis secularibus, etiam fibi subditis, vel

habentibus dimissorias proprii Ordinarii, & n. 5. & 8.

2. Abbates non possunt dimissorias con-

Int. ap.
Seraph.
diss. 1592.